

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Nimiam aliorum familiaritatem vitat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

IOANNIS BERCHMANNI. 81
excellentiâ, oculorumque imperium nite-
batur, nec minore studio reliquorum mem-
brorum dominatum, gestuum vestitusque
decentiam omni loco ac temporum occa-
sione procurabat; nihil ut sit mirum, adeo
modestiam eius omnibus fuisse admiratio-
ni, tantisque à virtute illâ fuisse laudibus
commendatum.

Altera eius cautio aduersus remotissima
etiam pericula castitatis posita, fuit in fugâ
omnium familiaritatum. Vnique Scholasti-
corum, cui plusculum fidebat, tria hæc reli-
quit documenta: Primum, ne vllam vni-
quam cum aliquo singularem iniret amici-
tiam arctiore vinculo societatis. Alterum,
magnis aliquando animis ingluuiem supera-
ret: quâ semel subiugatâ, redactaque in pote-
statem, haud facile deinceps intemperantiæ
esse obsecuturum. Tertium, in Deum eodem
ferretur affectu, quo filius in matrem, hinc
suauissimam quamdam fiduciam illi nasci-
turam. Inter scripta virtutum suarum prin-
cipia & illud retulerat: *Nulli ero familiaris:*
vtique censebat familiaritate minui debitam
in socios obseruantiam, præberi ansas violan-
darum legum, darique occasiones admitten-
di frequentiores culpas. Vna nostrarum le-
gum est, ne alter alterum vel ioco tangat.
Ioannes ita scripto proposuerat: *Si quis vel*

F per

*per iocum me contra Regulam attigerit, statim
aperiam Superiori.* Atque vt altius imprime-
ret animo, quàm dedecerēt omnes familiari-
tates, scripto adnotauerat præcipuè id caput
quo in reddendâ conscientia ratione interro-
gamur, an non alicui præ ceteris simus fami-
liarior; addideratque è D. Basilio, familia-
ritatem inter Religiosos nocere charitati, eo-
que prohibendas esse hominibus Deo sacris
continuas singularesque necessitudines; cum
& Ioannes Climacus narret nouisse se iuue-
nes, qui licet castissimè inter se amarent, ab-
ruperint tamen omnem familiaritatem,
postquam alijs offensionem se fuisse intellexê-
re. Præterea, tabellis exceperat indicia, qui-
bus S. Bonaventura internosci scribit priua-
tas malæque amicitias, an potius coniuratio-
nes, nimirum horas diesque totos subinde
perdere colloquijs, initio probis, sed mox va-
nis, ac licentijs solutis; explicare vehemen-
tiam mutua propensæque inter se voluntatis
quasi verbis explicari vix possit; ad mutuos
vultus fixis adspicere obtutibus; munuscula
vtrò citroque reddere; inuicem tangere, ma-
nusque prehensare; non posse diu amici
sustinere absentiam; longumque domicilij
deplorare interuallum; angere sollicitudinibus
si rari perferantur nuntij, perpetuoque id ge-
nus curis agitari; ferre grauiter, si tertius in
eam-

eamdem se insinuet societatem, ac tum suspicionibus vri; iras subinde inter vtrumque familiarium nasci, atque erumpere in rixas; alterum alterius excusare peccata, & sine correctione tegere; aliaque eius generis multa, vberius à S. Bonaventurâ pertractata; ad quæ Ioannes subiunxerat, illud quoque euidens esse signum improbæ familiaritatis, cum amicus occasionem dat culpæ alicuius admittendæ aut legis violandæ, nec alteri tamen animus est eâ fidentiâ libertateque septus, vt errati aut legis amicum audeat admonere, vel abnuere se id esse commissurum. Intentissimam hanc curam, quâ se Ioannes oculosque suos in officio tenuit, quâ verecundiam semper præstitit, ingluuiem expugnauit, amicitiarum scopulos defugit, tam insigni castitatis prærogatiua Deus cumulauit, vt vitam omnem obscœnis animi corporisque motibus egerit expertem. Quod ornamentum tantò profectò est æstimabilius, quantò inter homines rarius, nec vulgò nisi illis (neque tamen omnibus) concedi solitum, qui mortalibus perpetuò culpis per singulare Dei præsidium immunes, vitam omnem innocentissimè traduxêre. Ac de mentis vacuitate ita enuntiauit domestico cuidam, parcus alioqui rerum suarum laudator. *Ego, inquebat, Dei Virginisq; beneficio, non*
 F 2 *memini*